

SVĚTELNÉ ROKY

výběr

I - 1985

PROGRAM

Pátek:

9. 30	- Příjezd redaktorů SR a presentace	vestibul
10.00	- Flash Gordon - 15 dílů seriálu	kino C
11.15	- Válka světů - film /video/	klub A
11.15	- Svět západu - film /video/	klub B
13.00	- Tajemná bouře nad Pacifikem - film /video/	klub B
13.00	- Svět budoucnosti - film /video/	klub A
14.30	- Počítačové hry	SF klub
15.37	- Slavnostní zahájení - uvítání, nástup	hřiště
16.00	- Kosmické lodě - audiovizuální pásmo :	klub C
17.23	- UTO - audiovizuální pásmo	klub C
18.30	- Vernisáž výstavy Káji Saudka	kino Svět
19.30	- Progres 2 - Mozek - koncert	kino Svět
21.30	- Nebe nad hlavou - film	kino Svět
23.00	- Fifi pírko - film	kino Svět
23.00	- Muž, který spadl na zem - film/video/	klub B
0.55	- Coma - film/video/	klub B
1.00	- Sexmise - film /video/	studova A
1.00	- V - film/video/- 1.díl	klub A
2.45	- Mad Max I. - film /video/	klub B
2.50	- V - 2. díl - film /video/	klub A
4.20	- Poltergeist - film/video/	klub B
4.20	- Mad Max II. - film /video/	klub A

Sobota:

8.50	- Začátek příprav burzy	VŠCHT
9.15	- Ondřej Neft - E.R.Burroughs - přednáška	posl. V 2
10.30	- Vernisáž výstavy Teodora Rotrekla	předsálí V 1
10.50	- Jaroslav Veis - Fantazie v SF	posl V 2
12.00	- Burza knih	předsálí V 1
13.10	- Dialog přes staletí - audiovizuální pořad	posl P 2
13.45	- 'Autogramiáda K.Saudka- pásmo dia	posl V 1
15.00	- Zahraniční hosté a nakladatel. plány	posl V 1
15.12	- Hledáme mimozemské civilizace - přednáška	posl P 2
16.20	- Amatérské filmy	posl P 2
16.20	- Petr Jakeš . Měsíční překvapení - přednáška	posl V 1

16.30 - Pavel Kolář - O SF filmu	posl V 2
17.50 - Předávání cen	posl V 1
19.30 - Amatérské SF filmy /opakování/	kino C
21.00 - Flash Gordon - 15 dílů filmu + přednáška	kino C
21.00 - Jaroslav Olša - Eurocon, Seacon, ...přednáška	klub B
21.00 - Neformální beseda s laureáty Mloka	klub SSM
21.00 - Burza - 2. kolo	pokoj 201
21.50 - Literární pásma SFK Villoidus	klub B
22.30 - Věc /II./ - film /video/	klub A
23.00 - Návrat Jedino - film /video/	klub B
0.25 - Outland - film /video/	klub A
1.00 - The Evil Dead - horror film /video/	klub B
2.30 - Piráti času - film /video/	klub A
3.00 - Zombie - horror film /video/	klub B
4.00 - Svět západu - film /video/	klub A
5.00 - Mlha - horror film /video/	klub B
6.10 - Vampires - horror film/video/	klub A
6.55 - Svět budoucnosti	klub B

Neděle:

9.00 - Dražba knih	posl V 1
9.00 - V - film /video/ - 1.díl	klub A
12.30 - Útěk z planety opic - film /video/	klub A
14.00 - Útěk z planety opic - opakování	klub B
14.20 - Odjezd redakce SR z Pardubic /útěk z Pardubic/	

Jak jste si jistě povšimli, je v pátečním programu uváděna ještě hodina po půlnoci /i více/, tedy vlastně již sobota. Ale v Pardubicích se den nedejhl podle toho, kdy byla půlnoc a kdy ne, ale podle spánku. Toho sice nebylo mnoho, ale jisté krátké přestávky mezi programy přece jen byly, a to jsou právě ty přechody jednotlivých dnů. Ale nač na Parconu spát ? Jak vtipně poznamenává jeden člen redakce: "Spát se může až v hrobě. Tam je na to čas!" A navíc, co by si počali naši čtenáři, kdy bychom pro ně všechno nezaznamenali, že ???

rsr

POČÍTAČOVÉ HRY

Plzeňský SF klub uvedl v 16.50 /v pátek/ v SF klubu pořad Počítačové hry. Typ počítače se nám pro velký nával nadšenců u přístroje nepodařilo zjistit. Na zobrazování děje hry byl použit televizor Orava. Zájem o akci byl velký. Několik nadšených počítačových maniaků se chopilo klávesnice a utvořilo kolem ní pro ostatní zájemce nepřekonatelnou hradbu. Diváci mohli alespoň sledovat napínavý děj na obrazovce. Nutno ovšem poznamenat, že nezasvěcencům často unikalo, o co se vlastně hráči snaží.

Mezi jinými zde byla i simulace nebezpečného sestupu pod mořskou hladinu, kde udatný potápěč hledal perly. Číhala tu na něho mnohá nebezpečí, ať už hejna žraloků nebo děsivé chobotnice, které pečlivě hlídaly vchod do podmořských jeskyní.

Pro dlouhodobé pozorovatele byl pořad vcelku nezajímavý až nudný, protože se neprodrali k počítači. Skupinka šťastlivců se však výborně bavila.

Prostředí pak bylo vpravdě scifistické. A jak také jinak v SF klubu. Stěny byly pomalovány dovednými kopii obrazu Dimitra Jankova a několika ilustrací z knihy Kriege im All.

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

Slavnostní zahájení a nástup všech účastníků Parconu byl na hřišti kolejí v pátek v 15.30. Všech asi 200 lidí, kteří zatím stihli do Pardubic dorazit, se zde sešlo k oficiálnímu uvítání a následnému fotografování./Viz archiv Scifia/.

Účastníky Parconu '85 přivítal jménem všech organizátorů Pavel Klička. Při fotografování se všichni účastníci hemžili sem tem, nikdo nepoznal, kdo patří ke kterému klubu. Jedinou výjimkou byl v tomto směru SFK Spectra, jehož členové zářili v davu účastníků svými jednotnými scifistickými tričky.

K dokonalosti scházelo již jenom to, aby měli stejná trička i členové redakce SR. Ale to už by nebylo co zlepšovat a tak se připravujeme na příští Parcon!

Starknest

KÁJA SAUDEK

V pátek večer, před hlavním večerním programem v kině Svět se uskutečnila ve vestibulu tohoto kina vernisáž výstavy kreseb známého kreslíře Káji Saudka.

Kája Saudek se narodil v roce 1935. Hned od mládí se věnoval comicsové kresbě. Jeho první kresby se SF tematikou byly pro film Kdo chce zabít Jesii v roce 1965. Dále pracoval pro časopisy /Nepřekonatelný Lips Tullian z Mladého světa/, pro Československou televizi i krátký film. Pro ČsTv kreslil obrázky létajících talířů do seriálu o UFO, do Stezky /Pionýrské stezky/ nakreslil několik případů Majora Zemana. Od roku 1978 spolupracuje s českou speleologickou společností, pro kterou nakreslil zatím čtyři kreslené seriály /tři z nich jsou SF/. Jedním z jeho posledních výtvorů je obálka na fanzin STK SSM MFF UK.

Na výstavě pak byly k vidění ukázky s kresleného seriálu Muriel a oranžová smrt /1969-70, pokračování příběhu Muriel a andělé/, Výprava ze Sixie /1970-73/, Tajemství zlatého koně /1978, pro Čs.speleologickou společnost/, Po stopách sněžného muže /1979/, Trať se ztrácí ve tmě /1980/ a Peruánský deník/1982/. Dále to byly již zmíněné kresby UFO pro televizi, obálka fanzinu Villoidus a několik dalších drobných kreseb.

Pamětní lístek z výstavy se redakci bohužel zatím nepodařilo sehnat. Uveřejníme jej po úspěšném zakončení pátrání po něm.

V sobotu pak měla pokračovat tato akce autogramiádou Káji Saudka a jeho povídáním o vlastní tvorbě. Akce však zcela ztroskotala. Kája Saudek nepřišel a ačkoliv se předem omluvil, trvalo organizátorům z Villoida skoro hodinu, než seznámili reptající dav s touto skutečností. Akce byla naplánována na časně odpoledne. Organizátoři se rozhodli, že místo osobnosti Káji Saudka představí přítomným scifistům alespoň jeho tvorbu na plátně. Jak ale promítat diapositivy v posluchárně se dvěma celoskleněnými stěnami, kterými dovnitř svítilo sluníčko. Svou neschopnost vysvětlit situaci omlouvali organizátoři tím, že nejde promítat. Chtěli snad od těch tři hodin, kdy se mělo začít, čekat až do večera, kdy se setmí ???!

HLEDÁME

MIMOZEMSKÉ CIVILIZACE(PKK)

Přednáška dr. Josefa Ryby / jméno i titul podáváme bez záruky/ svým ambiciózním názvem přilákala poměrně hodně lidí. Značný podíl na tom měl asi také předchozí velice úspěšný pořad Opavského klubu Dialog přes staletí. Ale kdo očekával stejnou úroveň, byl nutně notně zklamán. Možná částečně proto, že pořad byl koncipován jako populárně vědecká přednáška, tedy odříkávaný zcela spatra / oči-vidně bez větší přípravy/, suše a bezvýrazně a bohužel i zmateně. Také diapozitivy byly o mnoho stupňů horší kvality než Opavské - a nejen proto, že byly zpravidla černobílé; hodně dělá i viditelný okraj obrázku, více obrázků v jednom záběru, text po stranách.

Začátek přednášky byl věnován popisu lidských pokusů o navázání kontaktu s jinými civilizacemi - tedy notoricky známá poselství, vyslaná do vesmíru v programu CETI /např. pozlacená des- tička/. Téma sice velice zajímavé, ovšem daleko více a přehledněji se o tematu dozví i zcela laický čtenář nenáročného magazínu Čtení. Také další tema, na něž bylo náhle přeskočeno pouhým pro- mítnutím následujícího diapozitivu, tedy tedy možné evoluční cesty života, by bylo velice posluchačsky vděčné, kdyby se neomezovalo na pouhé popisy viděného - tedy promítaného. /I velice uondaný di- vák pochopí, že humanoid s velkýma očima a hladkou kůží /kterého známe z jedné z nedělních příloh Rudého práva a ze Sedmičky pio- nýrů/ se mohl potenciálně vyvinout ze studenokrevnějších forem ži- vota, než jsou savci/. Z vědecky více či méně podložených hypotéz se přešlo zcela na pole fantazie - tedy jak si jiné formy života představují filmoví tvůrci. Opět si neodpustím drobný osten - kdyby byl verbálně zvládnut tento přechod, nebo alespoň kdyby přednášející tušil, z kterých filmů promítané obrázky pocházejí, byl by závěr přednášky zdařilejší. Závěrem tedy zhodnocení - vý- borně zvolené téma, ale bohužel poněkud narychlo slepené, bez pou- tavosti, bez pointy. A tak málo scházelo k vynikajícímu zážitku.

DIALOG PŘES STALETÍ

Pořad připravil a vytvořil SFK Opava. Pořad vznikl před sedmi lety a je určen dospívající mládeži. Spíše než ke sci-fi je zaměřen na kosmonautiku. Na jeho přípravě spolupracoval Ludvík Souček, a to radami, i nesehnatelnými diapozitivy, a také dr. Pavel Toufar.

Forma zpracování : celý pořad je nahraný na magnetofonovém pásku, mluvené slovo je podbarveno působivou hudbou a zvukovými efekty, které vyjadřují to, o čem se právě hovoří, vše je doprovázeno diapozitivy.

Na jedné straně vyprávění je moře, oblast poznání i oblast získávání prostředků obživy, ale i krutý živel; na straně druhé je vesmír, který si též vyžádal oběti v zápase o jeho pochopepení /např. Giordano Bruno/. Přesto člověk půjde v poznávání moře i vesmíru dál a dál, stále za hranice svých domnělých možností.

Jak by asi vypadal dialog přes staletí mezi průkopníky, Kryštofem Kolumbem, námořníkem z největších, a Jurijem Gagarinem, prvním kosmonautem světa ?

Oba jsou zvědaví na osudy druhé strany, a tak se navzájem vybízejí, aby sami řekli, jak to bylo. Fiktivní dialog začíná.

Kryštof Kolumbus přes ne sporný úspěch své plavby /i když takového uznání došel až po své smrti/ dožil v kritice a strádání. Zřejmě zlata a koření, zboží, jímž se posuzovala úspěšnost tehdejších objevných plaveb, přivezl málo. Ale nelituje.

Gagarin na otázku, kdy on vyplul a jakým směrem, odpovídá : plul jsem dál, ale mnohem kratší dobu, cestu, kterou jste vykonal vy v patnáctém století , jsem měl jako na dlani. Věřte, Země z ptačí perspektivy je stejně krásná, jako když si ji prohlížíte na ni samé. Vy jste však prosazoval cestu sám proti všem, na uskutečnění mé cesty spolupracovaly tisíce národu věrných, mnoho národů dalších, spolupracovaly, aby jeden jediný člověk mohl letět ke hvězdám.

Vaše dvacáté století musí být krásně objevitelské, povzdechne si Kolumbus.

Na závěr pořadu zaznělo poselství, vybízející rozumnou bytost z modré planety : dálky tě volají ! A byly určitě myšleny ne jen ty mezihvězdné.

Za zaznamenání stojí i jeden z příspěvků do diskuze po skončení pořadu. Uvažovali jste někdy o tom, jak by vypadal takový dialog, kdyby se do něj zapojil účastník třetí, žijící v době, charakterizované přičtením 469 let /rozdíl mezi Kolumbem a Gagarinem/ k roku 1961 ?

SLAVNOSTNÍ CHVILKY

Sobotní podvečer patřil k vrcholům tří denního programu. A to nejen po formální stránce, stránce významové či kvůli tomu, že to tvrdili organizátoři sami. Vrcholná atmosféra byla v přeplněné hlavní posluchárně VŠCHT v Pardubicích způsobena něčím jiným; vlastně ani nedovedu přesně vyjádřit čím. Snad lidským, mýtů zbaveným přístupem významných sci-fi spisovatelů, snad příznivci našeho žánru vycítili jedinečnou příležitost vyjádřit svou jednotu - a ne veřejnosti, ale sami sobě.

Slova se ujal Pavel Klička. Řídil celý proces předávání cen. Představil ty, kteří ceny předávali : proděkan prof. Lecjaks /za případnou zkomoleninu se omlouván), předseda SSM VŠCHT ing. Mikolášek, za odbornou porotu Jaroslav Veis.

Udělení Ceny Ludvíka za vítězství ve 2. ročníku ankety o nejlepší sci-fi knihu uplynulého roku :

- kategorie A "Původní tvorba" : Ivo Železný za antologii povídek
Stalo se zítra
- kategorie B "překlad" : Zdeněk Volný za Setkání s Rámou
- Cena SF klubů za propagaci vědecko-fantastické literatury na stránkách Světové literatury : Zdeněk Volný

Výsledky Ankety ke 40. výročí osvobození ČSSR vyhlásil Pavel Weigel.

- kategorie A "nejúspěšnější kniha posledních 40 let" : Ludvík Souček "Cesta slepých ptáků"
- kategorie B "nejpopulárnější autor posledních 40 let" :
 1. Ludvík Souček
 2. Josef Nesvadba
 3. Jaroslav Veis

Součástí vyhlášení výsledků bylo i losování účastníků ankety, kterým byly předány obrazy Káji Saudka /1/ a Vladimira Jiráňka /4/.

Udělení Ceny Karla Čapka ve čtyřech kategoriích.

- 1. kategorie "minipovídka" : František Novotný
- 2. kategorie "debutant" : Nataša Krejčí
- 3. kategorie "o nejlepší protiválečnou povídku" : Vladimír Veverka
- 4. kategorie "o Cenu Karla Čapka" :
 1. místo - František Novotný
 2. místo - Vlad. Veverka
 3. místo - Jan Hlavička

IVO ŽELEZNÝ AUTORŮM

Jako každoročně, tak i letos příspěvky do soutěže o cenu Karla Čapka /tedy klání o jednoho z Pardubických mloků/ zcela zahrntily kapacitu hodnotící komise. Příspěvků se tedy sešlo - no moc. /Přesná čísla jistě budou citována na moha jiných místech./ Globální zhodnocení výsledků, jakož i promlouvání do duši autorům, pisálkům i grafomanům, provedl se sobě vlastním chladnokrevným štiplavým humorem ještě před vyhlášením výsledků soutěže Ivo Železný. Z přednášky jsme zaznamenali jen několik zajímavých bodů, záznam tedy nelze brát jako doslovný. /Za případné neúmyslné změny se autorovi omlouváme./ V programu, uvedeném na stranách 2-3 je zahrnuta v kapitole "Zahraniční hosté a nakladatelské plány", které také skutečně podle plánu následovaly.

"S výsledky letošní soutěže jsem celkem spokojen - z asi 400 došlých povídek jich je skoro 10 zcela vydatelných, 20 kratších se dá docela dobře uplatnit v časopisech. Spousta jmen bude brzo známých. Zdá se vám to možná málo, ale já to považuji za fantastický úspěch. Četl jsem například vítězné povídky ze soutěže O Olomoucký tvarůžek, a musím říci, že tady, na Parconu, by dostaly nejlépe 150.místo.

Ted' tedy k tomu horšímu - Co vytýkám autorům těch mnoha neúspěšných povídek. Nutno říci, že nejsmutnější je to, že upadá úroveň češtiny /strašlivé je tvrdé y ve slově dynosaurus; hovořím-li o Marsu, je správně marsovský místo martánský; často jsou používány přechodníky, většinou špatně; silný vliv na autory má také angličtina, ač ji neovládají - hlavně co se týče slovosledu nebo cizích lákavě znějících slov/. Chybná gramatika u geniálních autorů se dá opravit, ale u nás geniální autory nemáme. Máte-li na stránce více než pět chyb, věřte, že hodnotícího kritika silně otrávíte. Hodně z těch horších povídek je psáno umělým vykonstruovaným jazykem. Já doporučuji psát mluvou současně lidskou, jakou slyšíte denně kolem sebe. Člověka potěší, když čte:"Jarda, ústřel neústřel, tahal nábytek z cimry do cimry jako ženatej."

Často jsem narazil i na přehnaný stupeň určitosti - jako příklad uvedu "ruční pistole" - inu, jaké jiné? Nožní jsem ještě neviděl.

Upadá také originalita názvů - např. povídka s názvem "Adam a

Eva" se jen letos vyskytla čtyřikrát. A stejné bylo i téma. U takové povídky člověk nečeká, jak to skončí, ale kdy už konečně. Nejméně dvakrát se vyskytlo řešení dinosauřího problému /většinou je nacpou do konzerv/."

Následovalo rozebírání typu povídek či temat i s ukázkami, plné vtipné, leč sžíravé parodie. Poté radil Ivo Železný troufa-
lejšími autorům, kterak proniknout a do jakých nakladatelství. Po-
drobně pohovořil o technických detailech příspěvků /rozsah, normo-
vané strojopisy, kolik povídek poslat a kam/. "Dobře si pamatujte,
kam kterou věc posíláte; neposílejte ji radši na totéž místo dva-
krát. Nikoho nic tak nerozčlíl, jako když se prokouše něčím fas-
ciklem a nakonec zjistí, že to už jednou četl. Ale zase na druhou
stranu si z toho nic nedělejte, když vám to hned napoprvé vrátí.
Za pár let to vyndejte ze šuplíku, oprašte a pošlete znovu - re-
daktoři se mění."/Citát kouzelný, byť i si trochu odporující./

Velice zajímavý byl hlavně rozbor vydavatelských možností na-
ších jednotlivých nakladatelství z hlediska šance potenciálního
dobrého autora. Zhodnocení Iva Železného bylo plné vzruchu a poba-
vení /pro nezasažené/, poučení o možnostech a vyhlídkách /ač ne-
velkých a neradostných/, ale určitě nezapomenutelné.

ZAHRA NIČN Í H O S T É

Na Parcon se přijeli podívat představitelé fanu z Polska -
šéfredaktor Fantastyky Adam Hollanek a student Slavomir Saczek
/známý i z klubu v Polské/ a z NDR - spisovatel a redaktor Erik
Simon. Pořad vtipně uváděl ing. Pavel Weigel, překládali - z pol-
štiny Jaroslav Olša /když se dostal ke slovu/ a z němčiny. Jan
Hlavička.

První promluvil ADAM HOLLANEK. Hovořil s takovou vervou, že
se Jarda Olša, ač jinak neumlčitelný, jen málokdy dostal k mikro-
fonu, aby alespoň ve zkratce tlumočil vyřčené. Naštěstí jsme pol-
skému výkladu vcelku porozuměli /aspoň doufám, že správně/. Pro-
jev byl zpestřen také ukázkami obrázků z líbivých titulních strán-
ek Fantastyky, které obětavě zdvihl do viditelné výše pan
Weigel.

"Fantastyka vychází už třetí rok. Začali jsme ji vydávat kon-
cem roku 1982. Od té doby vyšlo několik desítek čísel a zdá se, že

se ujala. Vyhlásili jsme také anketu kdo a proč Fantastyku čte - zjistili jsme, že ji čtou hlavně muži s vyšším vzděláním. Zajímavý byl také rozdíl věku čtenářů: 12-75 let. Je velký problém, trefit se do jejich zájmů), každá věková kategorie chce něco trochu jiného. Fantastyka je u nás jediný časopis tohoto žánru, musí se tedy snažit zavděčit se všem. Vychází ve slušném nákladu 130 000, v době, kdy bylo v Polsku víc papíru, to bylo 200 000, v budoucnosti by to třeba mohlo být ještě víc.

Když jsme začínali, nebylo nijak složité vybírat ze zahraniční produkce - dosud z této oblasti nevycházelo prakticky nic. Složitější to bylo s autory ze sousedních socialistických zemí a s autory tuzemskými, kteří v různých časopisech už dříve publikovali. A tak, aby se sešlo více materiálu, byl vyhlášen "Nekončící se konkurs o nejlepšího polského autora SF". Sešlo se asi 700 prací, ale vesměs nečitelných. Zpočátku jsme si v redakci mysleli, že konkurs končí fiaskem, ale pak se přeci jen podařilo shromáždit díla asi 20 dosud neznámých autorů a sestavit sbírku, která v Polsku zanedlouho vyjde."

Jako druhý vystoupil s příspěvkem o polském fandomu SLAVOMIR SACZEK, u kterého je nutno ocenit snahu - celý svůj projev proslovil česky /tedy-polsky snějící češtinou/.

"Polský fandom je také velký, jako český, ale je rozdlilný. Začal se vyvíjet v polovině 70.let. V Polsku je ale víc klubů, pořádají přibližně jeden con každý měsíc, největší je jednou ročně pořádaný Polcon /letos bude 10.10. v Poznani/. Vychází také několik fanzinů, za nejlepší je pokládán Quasar, vychází jednou za tři měsíce a má rozsah asi 100 stran. Já jsem členem Slezského klubu fantastiky z Katowic, který má asi 500 členů. Vydáváme fanzin Fikcja / od září 1981/. Je to měsíčník, má náklad asi 3 000 výtisků. Loni náš klub pořádal také filmový seminář, kde se účastnili i zástupci československého fandomu. Sám doufám, že v budoucnosti navážeme lepší a aktivnější spolupráci."

Nezbývá než souhlasit se Slovkem i panem Weigelem, kteří vyslovili naději na lepší polsko-českou spolupráci, a na lepší vzájemné poznání, jehož úroveň je dosud mizivá.

ERIK SIMON si spíše postěžoval, než že by se pochlubil fendo- mem v NDR. Na Parcony prý jezdí pravidelně a rád.

"Loni u nás byly jen dva minikluby, letos jich je šest - ale

také malých. Největší jsou v Berlíně a v Drážďanech. Ovšem v Drážďanech je to jen zájmová společnost pro literaturu - celý tento klub dosud pořádal pět akcí, z toho pět jich bylo o SF, což samozřejmě není pouze náhoda. Doufám, že příští rok tu nebudu mluvit o šesti mrňavých klubech, ale aspoň o dvou velkých - v Berlíně a Drážďanech.

Možná by vás mohlo zajímat, co vyšlo loni v NDR Za SF knížky. Dvě jsou od domácích autorů: jedna z nich je důležitá obsahem, ale těžko čitelná - je to utopie v klasickém slova smyslu, o níž se neví, zda to není antiutopie /Gottfried Manheld - Výstup na svět/. Druhou napsali Angela a Karlheinz Steinmüllerovi, je to sbírka povídek a je o hodně lepší. Povídka Mimoběžky vyšla i u vás ve Spirálovém obzoru. Další knihou je Lichtjahr - almanach fantastiky. Je k dostání v Praze v kulturním středisku NDR. Poprvé je tam uveden i slovenský autor - Anton Hykisch. Čeští autoři ovšem u nás mají obří náskok, v minulých letech u nás vyšly dvě antologie českých autorů, třetí vyjde letos. To bude fungl nová česká fantastika z let 1982-85, některé z těchto povídek nevyšly ještě ani v ČSSR, což je tím, že máme dobře informovaného vydavatele - je jím Ivo Železný. Tato sbírka se bude jmenovat Nové hvězdy."

Součástí větších setkání příznivců sci-fi, setkání s charak-

KNIŽNÍ BURZA A DRAŽBA

terem celostátním, se staly knižní burza a knižní dražba. A přiznejme si, že součástí stejně neodmyslitelnou jako vítanou a žádanou.

Stejně jako na Parcon-u loňském, i letos se organizace ujal SFK Spectra, přesněji řečeno Vláda Veverka. Tímto tvrzením vůbec nechci snižovat a zatajovat ty spousty hodin a práce, které /či kterou/ odvedli ostatní členové Spectry; chci jen vyzdvihnout Veverkův talent či přímo poslání být duchovním otcem takových akcí.

Úplná statistika zdaleka ještě není hotová. Přesná čísla také nejsou tak úplně zajímavá. Proto uvedete čísla, která mohl získat řadový posluchač během obou akcí buď dotazem u muže nejpovolanejšího nebo soukromou statistikou.

Do burzy i dražby mohli zájemci knihy přihlašovat již od zhruba jedenácti hodin prvního dne konání Parcon-u. Stačil jen

"jmenný" seznam knih do burzy a zvláště vyhotovený seznam knih do dražby a pochopitelně i příslušné knihy. Po skončení akce si pak jen stačilo vyzvednout peníze. Nebudu popisovat systém, jakým byla prováděna burza či dražba, pozorný divák si obrázek udělal sám.

V 03.00 20.4. /tedy z pátku na sobotu/ bylo zjištěno v dražbě 640 knih. V 06.00 byl tento počet snížen na 500 a zbytek byl převeden do burzy, do jejího druhého kola, které tak získalo na zajímavosti.

První kolo burzy začalo v 11.00 dopoledne za účasti 750 knih. Během prvních dvou hodin se prodalo 600 knih za cca 8,5 tisíce Kčs. Zbytek byl taktéž převeden do druhého kola. To se uskutečnilo ve 21.00 tentýž den.

V noci ze soboty na neděli se připravovaly seznamy do dražby. Ta začala v neděli v 09.00 dopoledne a trvala spolu s vydražováním knih zahraničních do 13.30 hodin. Vzhledem k začátku promítání filmu "Útěk z planety opic" jsme z dražby museli odejít o něco dříve, takže čísla nejsou konečná.

Vydraženo knih : 495, nevydraženo /vráceno majiteli/ : 29. Vezmeme-li za částku, kterou šťastný vydražitel za vydraženou knihu zaplatil, zaokrouhlenou cifru 50,- Kčs, vyjde nám neuvěřitelný obnos - 25.000,- Kčs. Částka vysoká /upozorňuji, že se jedná pouze o dolní odhad/, avšak dosti pochopitelná. Již méně jsou pochopitelné některé obnosy, na které byly vydraženy tzv. knižní hity. Některé knihy byly v dražbě několikrát, podle vývoje cen si můžete odvodit zájem či pokles financí v jednotlivých peněženkách, popřípadě si udělat plány, na čem příští rok "vydělat"

Tunel do pozítří 150,- 130,- 140,- 120,-

Den trifidů 100,- 50,-

Labyrint 320,- 100,- /vázané xero/ 420,- /!/
Případ psa baskervilského 90,- 70,- /loni 215,-/

Koniec večnosti 150,- 120,- 160,- 110,-

Když ještě žili lidé 100,- 110,- 100,- 65,-

Do středu Země /Burroughs / 270,-

Bohové na Marsu / -"- 320,-

Pozemšťan bojovníkem na Marsu /Burroughs/ 520,- /!!!/

Grijáda /Kolpakov/ 320,-

Zajatý vesmír 420,- /!!!!!!/

PERLIČKY, POZNÁMKY, GLOSY

Velice dobrou tradicí se stalo pořádání výstav výtvarníků, zabývajících se tématy sci-fi, u příležitosti jednotlivých -conů.

Letos to byli Kája Saudek /píšeme na jiném místě), Theodor Rotrekl a amatérsky malující člen SFK Bechyně Krubl /křestní jméno mi není známo/. Vernisáž výstavy T. Rotrekla a pana Krubla byla v sobotu dopoledne v areálu VŠCHT. A bylo na co se dívat. Obrazy pana Rotrekla směle mohou /a také prostřednictvím Artie směle konkurují/ obrazům západních autorů, a to jak tvary, detaily, celkovým dojmem, tak obsahem a technikou kresby. Naše redakční auto se nachomýtl i k odvozu obrazů z výstavy, a tak se uskutečnil neformální rozhovor s tímto již starším mužem. Z velice otevřeného vyprávění vybíráme pro čtenáře informaci, že se možná dočkají jakési monografie T. Rotrekla, a to ve formě, v jaké před časem vyšla malíři Zdeňku Burianovi. Theodor Rotrekl obdržel za zásluhy o rozvoj sci-fi formou výtvarného umění Cenu Karla Čapka - malého velkého Mloka. Bylo zážitkem pozorovat, jak byl umělec dojatý a šťastný, tuto skutečnost potvrdila i jeho slova : "To je největší překvapení mého života."

I obrazy bechyňské talentu byly velice pěkné, budeme se s nimi rádi setkávat na dalších výstavách. Na závěr malou informaci : pochopitelně, že všechny vystavované obrazy svými výjevy zaujaly i našeho fotografa, který je všechny do jednoho zachytil na diapozitivový filmový pás, a tak obohatí archiv redakce o další významné bloky výtvarné sci-fi.

Dostí zarážejícím dojmem zapůsobilo na členy redakce zjištění, že slovenské sci-fi kluby se letošního Parcon-u zúčastnily zcela pasivně. Reputaci nenapravil ani /podle našeho názoru rozvoji vědecké fantastiky na Slovensku spíše uškodil/ truc stánek s knihami ve vestibulu kolejí pavilonu C v sobotu večer. Byla forma tvrdého kšeftování, ceny /ať už v korunách či naturáliích-knihách/ neodpovídaly nabídce. Namítnete : vždyť burza je také kšeftování s knihami. Ano, ale mnoho záleží na formě, jakou se to podá; a tu nezvolil autor této akce, podsaditý kluk s knírkem a v bundě bez rukávů, vhodnou, Parcon-u hodnou a uznání zasluhující.

O opačném efektu hovoří skutečnost, že některé české SFK, ačkoliv se aktivně neúčastnily programu, přivezli aspoň u nich vydávané fanziny nebo udělali alespoň nástěnku, jako např. SFK Trifid

Liberec. Byla velice vkusně a vtipně udělaná, udělali jste si z ní představu o činnosti klubu, o jeho plánech, ambicích a možnostech. Jejich činnost je opravdu bohatá a pestrá - pořádání výtvarné soutěže, nazvané Spaceroid, vyhlášení soutěže pro fotografie UFO-foto, účastnili se coby mimozemšťané na Vavřínové podkově, věnují se ochraně přírody.

Redakce má neustále na paměti snahy o upřesnění pojmu "fantasy". Jeden článek jsme již otiskli a, abychom na něj mohli reagovat, musíme získat praktické zkušenosti. Na Parcon-u jsme shlédli jeden film tohoto žánru a navázali jsme styk s panem J. Codrem, na kterého nás kontaktoval Zdeněk Rampas. Odevzdali jsme mu dvě německy psané knihy od úspěšné autorky fantasy C.J. Cherryh "Das Tor von Ivrel" a "Der Quell von Shiun". Pan Codr nám slíbil, že knihy přečte a, budou-li stát za to, že je příslušným způsobem zpracuje. Máme se tedy na co těšit.

Velice se mi líbil přístup organizátorů při zajišťování stravování a občerstvení účastníků Parcon-u. Na kolejích si každý mohl koupit limonádu a kávu i v pozdních nočních hodinách, v areálu VŠCHT byly limonády dokonce zadarmo /!/, ke koupí byly navíc chlebičky a tousty. Neméně snaživý /a úspěšný/ přístup měli organizátoři při zajišťování jednotlivých pořadů z hlediska instalace jednotlivých přístrojů pro reprodukci připraveného slova či obrazu.

Nejednoho návštěvníka slavnostního předávání cen napadlo, proč Ivo Železný obdržel Cenu Ludvíka za původní tvorbu za antologii "Stalo se zítra", když ani jedna jeho povídka není jeho. Brouka v hlavě měl zřejmě i sám odměněný, neboť při předání se naklonil k mikrofonu a velice sympaticky zareagoval : "Jsem rád, že jste si Ludvíka udělili sami".

Celému Parcon-u vládla přátelská atmosféra, humor byl opravdu kořením scifistického života. Ne jinak tomu bylo i při burze, kde by se ostřejším střetům ani nikdo nedivil. Když přišla na řadu kniha Jaroslava Veise "Experiment pro třetí planetu", dražby se zúčastnil sám autor. Dražil na 55,- Kčs, ale, když kdosi zvedl 70,- Kčs, prohlásil, že si ji raději napíše znovu. Nakonec ji pro něj /při dražení druhého exempláře/ koupil za 45,- řídící dražby Vláda Veverka.

S velkým vděkem /když už přes nemalé protesty video na Parcon-

